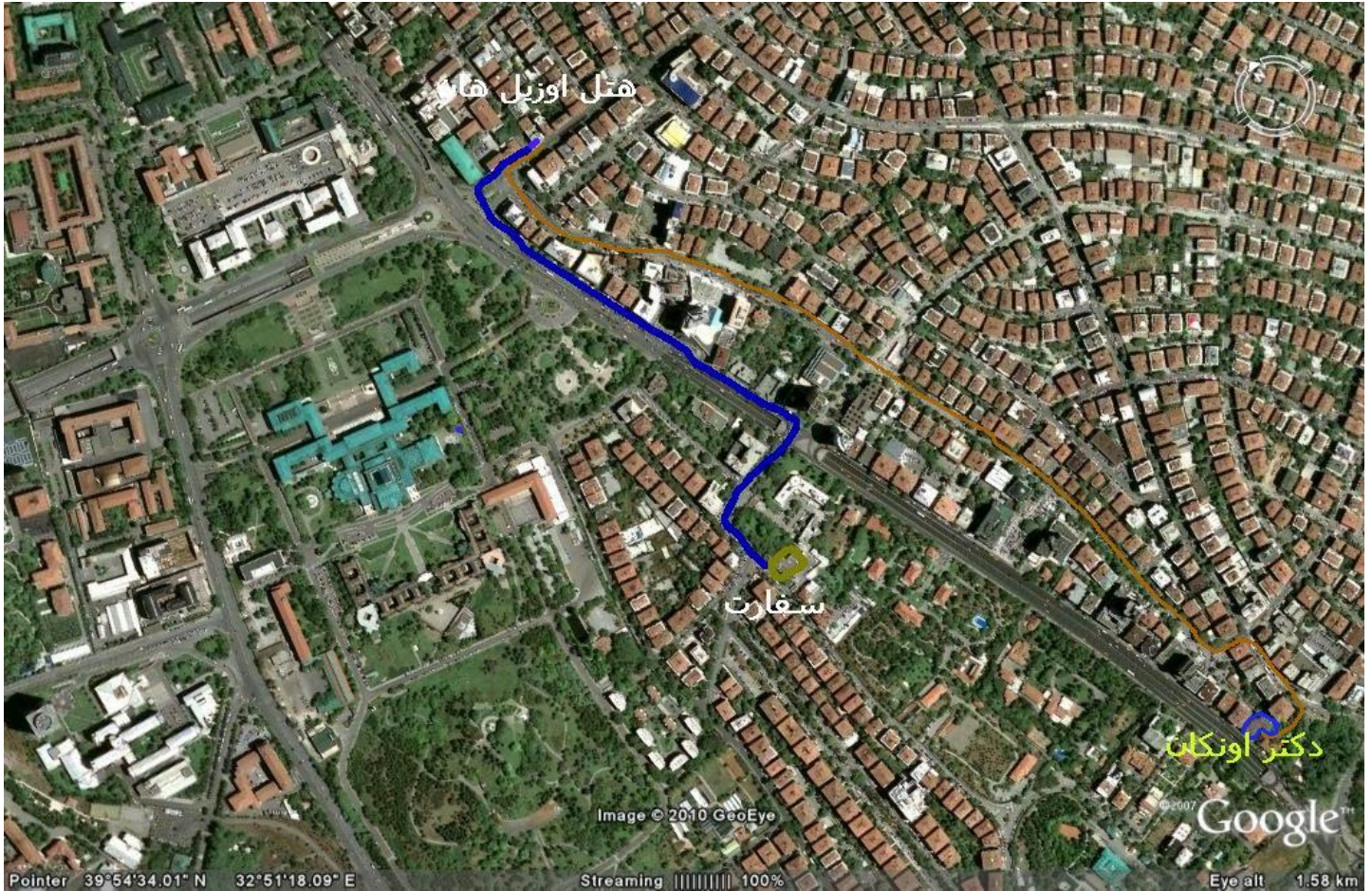
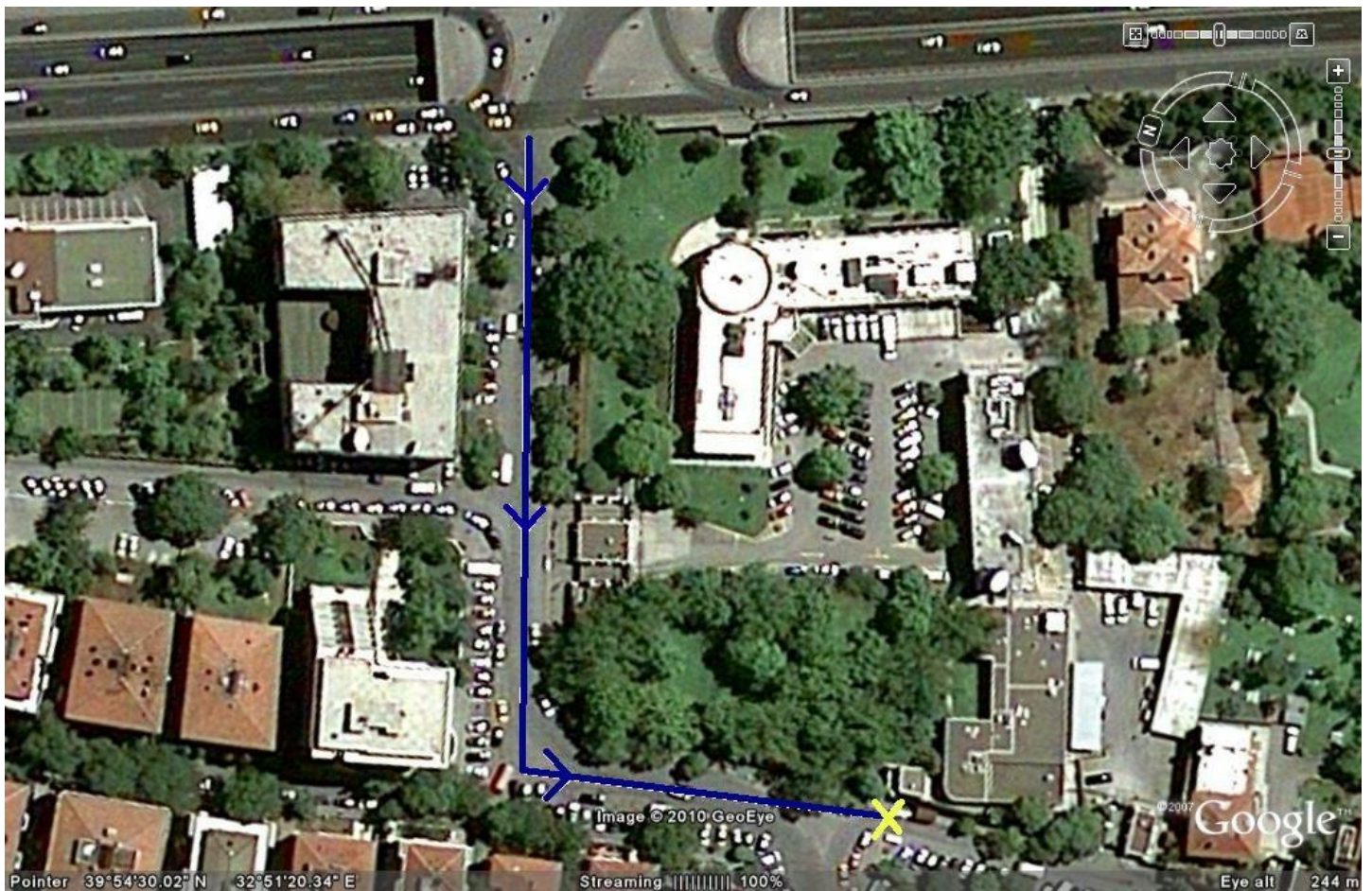

[b][color/]قسمت دوم سفرنامه m.memari: هتل اوزیل هان [b]

هتل اوزیل هان رو از یکی از دوستانم که رفته بود پرسیدم و ایشان هم گفت جا و قیمتش با توجه به بقیه هتل ها مناسبه و من هم به اتفاق آقای صدرعاملی از بچه های گل مهاجر سرا برای آنجا اقدام کردیم. هتل از نظر موقعیت در خیابان آکای که به خیابان سرایشی است و از بر بلوار اتاترک ۵۰ متر فاصله داره، قرار دارد و با سفارت ۱۰ دقیقه و دکتر اونگان ۲۰ دقیقه پیاده روی معمولی راه است.

من تا قبل از دیدن یکی از دوستان که پرسید کدام بلوک هستید؟ گفتم مگه چند تا اوزیل هان داریم که ایشان گفت دو بلوک است، بعد پرسید چقدر گرفتید که من گفتم شبی ۵۰ دلار و این دوستمون گفت من شبی ۶۲ دلار گرفتم اینجا بود که حدس زدم ای بابا هر ارزونیی بی دلیل نیست. حتما برای اینها لوکس است و برای ما در پیت

خلاصه وقتي رسيدم هتل من پاسپورت ها رو دادم رزروشن (اینجا هيچ مبلغی مثلا ۱۰۰ دلار بابت ضمانت نگه نمی دارند) و کلید اتاق مونو (۵۰۳) رو داد و برای دوستامون هم اتاقا رو مشخص کرد و اونجا بود که فهمیدم تو هتل دو تا آسانسور داره و ما از بالایی رفتیم و اونها از پایینی ، وقتي رسيدم در اتاق و رفتم تو دیدم ایول اتاق ما از نوع لوکسه .

اتاق مون داخل کمد یه سیو باکس هم داشت که در تمام اتاقها موجود نبود . در عکسها تمام امکانات را می توان مشاهده کرد و فقط یخچال که خوشبختانه زیر tv مخفی بود و تا چند روز تونستم از آرش مخفی کنم که اونم شیطون پیدا کرد و روزی ۶۰ بار باز می کرد و خلاصه . . .

داخل یخچال تعدادی از انواع نوشیدنی ها موجود است که همانطور که همه میدانند مقرون بصره نیست برای همین من همه را داخل یه کیسه گذاشته و از دست آرش مخفی کردم و بجاش شیر کاکائو و آب میوه و چند تا از خوردنی های معمولی از بیرون خریدم و جایگزین کردم .

فقط در مورد آب ما همون شب دو تا بطری کوچک آب خوردیم که شد ۳ لیتر ، برای همین تجربه خودمو به شما پیشنهاد می کنم من بطری ۶ لیتری میخریدم ۱,۲۵ لیتر که قیمتش با ۱,۵ لیتری برابر بود . و بطری های کوچک رو پر می کردم و داخل یخچال قرار می دادم .

من با توجه به هزینه ای که کرده بودم راضی بودم . (با توجه به قولی که داده بودم باید بصورت دقیق و واقعی گزارش بدم برای همین یه عکس هم از سرویس بهداشتی گرفتم) آب همیشه گرم و پر فشار بود و مشکلی نداشت اما حوله ها نو نبودند (البته هر روز تمیز و تعویض می شدند)

اینم تصاویر مناظر قابل دید از اتاق ما

خوب این از اتاق ، می مونه رستوران و صبحانه در تصویر که من گرفتم تمام محتویات میز مشخص است و هرروز همین بود بغیر از سوپ که عوض می شد .
کره - عسل - مربا - پنیر - گوجه - خیار - کالباس - زیتون چند نوع - چای - کافی - سوپ
کلیه بشقاب ها و سرویس قاشق چنگال معمولی بودند.

این هم از هتل امیدوارم بقول خود عمل کرده باشم .
پرسنل هتل که فقط ۴ نفر میشدند آدم های خوبی بودند . کمبود های هتل نبود اینترنت که ۱۰ متر بالاتر به کافی نت بود و ساعتی ۱,۵ لیر هزینه داشت - داخل لابی کافه و یا چایی و نوشیدنی موجود نبود (که اگه بود بازم مقرون بصره نبود) در ضمن ما اکثرا با دست پر از انواع غذا ها و نوشیدنی ها وارد هتل می شدیم و هیچ کس حرفی هم نمی زد .
در قسمت بعد داستان دکتر و سفارت را می نویسم.